

at løsrive en enkelt Sætning af Forbindelsen og bruge den.

Der er atter idag blevet udtalt forskjellige Indvendinger imod Kjøbenhavns Befæstning, og da navnlig af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. M. Hansen), der først havde Ordet. Det vil ikke let være muligt at indpæge disse Indvendinger, og jeg skal sige hvorfor: Hvis Spørgsmaalet forelaa fuldstændigt udtømmende, hvis vi havde en Plan om, hvorledes man havde tænkt sig Kjøbenhavn befæstet, saa vilde vi kunne diskutere Enkelthederne og saa vilde en hel Del af de Ankepunkter, som det ærede Medlem fremsatte mod Kjøbenhavns Befæstning, maatte vise sig slet ikke at eksistere. Men det er i Diebliffet en ren Umulighed at indpæge Indvendingerne, thi Spørgsmaalet foreligger ikke. Og naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds udtalte som en Anke mod Mindretallet, at det ikke havde fremsat positive Forslag om Kjøbenhavns Befæstning som Vædringsforslag ved Behandlingen her, vil man vist give mig Ret i, at det vilde være og med Føje vilde blive stemplet af det ærede Flertal som saa letfindigt, at man ikke kan vente, at Mindretallet skal betræde denne Vej. Det er ikke gjort med at sige: Til Kjøbenhavns Befæstning fra Landstiden anvendes 35 Millioner. Man kan have en Overbevisning om, at det er Grændsen, indenfor hvilken det er muligt at tilveiebringe et nyttigt og forsvarligt Fæstningsanlæg, men de Herrer ville med Rette forlange at se Planen med Uceinte, Forter osv., hvad der virkelig er paatænkt udført; thi uden det kan man ikke danne sig nogenomhelst Mening om, hvad der tilfigtes, og hvorvidt det kan antages, at Pengene kunne strække til.

Man er i Dag, som tidligere, hver Gang Salen er om Befæstningsanlæg, kommen ind paa Dannevirke. Ved Behandlingen af disse Spørgsmaal forrige Aar kom vi saa meget ind, forekommer det mig, paa Enkelthederne, at det ikke er ønskeligt at komme tilbage dertil, og jeg tror, at det er et berettiget Krav at stille til de ærede Medlemmer, at de ikke blive ved at gjentage og evindeligt gjentage en Historie, naar den er modbevist. Hvad særlig Dannevirke angaar, tillod jeg mig forrige Aar at oplyse om, at de Sagkyndige, man nu laster saa meget, i deres Plan forlangte 14½ Million til Befæstning af Fredericia, Dybbøl og Dannevirke, medens det, der blev henlignet og anvendt, kun var 1,400,000 Rd. Disse Tal tale tilstræffeligt; men angrib saa ikke oftere de Sagkyndige overfor dette Spørgsmaal; thi det maa vel dog erkendes, at, naar disse forelægge en Plan om et alvorligt Befæstningsanlæg, forudsættes det, at man har Tid til at gennemføre det, og Planen blev allerede forelagt Rigsraadet i 1856; men naar man ikke modtager Planen i det Diebliff, den forelægges, og lader Riden gaa hen, da kan man blive nødt til, naar

Faren staar for Døren, at foretage Befæstningsanlæg, som Nøden tvinger En til, men som man ellers ikke vilde anse for rigtige. Det var det, der var Tilfelde overfor Dannevirke, og det er det, de Herrer, ved ikke at fremme Befæstningsloven, let kunne tvinge os til at gjøre om igjen. Men husk saa paa, at, naar det sker, er det ikke de Sagkyndige, som have havt Uret.

De Herrer ville ikke gaa ind paa, at vi Militære have Ret til, som særlig Sagkyndige, at udtale os om Befæstningsspørgsmaalet, men forlange den samme Ret til at være Sagkyndige. Ja, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds gif saa vidt, at han mente, at det var en Forpligtelse for Enhver, der stillede sig til Rigsdagen, at have en fuldstændig Plan særdig med Hensyn til, hvad der burde gjøres for Landets Forsvar (Modsigelse af Berg). Har jeg misforstaaet det ærede Medlem, gjør det mig ondt, men jeg har forstaaet det ærede Medlem saaledes og vistnok Nere med mig. Jeg tror ikke, at det af en Rigsdagsmand kan forlanges, at han skal være sagkyndig paa alle Omraader, og jeg tror, at det er en af Grundene, hvorfor Forsætningen er, som den er; thi den aabner Muligheden for, at der gennem Valgene til Folkerepræsentationen kan møde en saadan Forsamling, at alle Samfundsklasser kunne være repræsenterede paa en sagkyndig Maade. Men jeg skal for mit Vedkomuende sige, som det ærede Medlem fra Viborg (Ansjer) sagde før, og jeg skal gaa yderligere end han og være villig til at indrømme, at der er grumme mange Omraader, hvor jeg er fuldstændig fremmed, og der skal jeg ved enhver Leilighed bide mig for den Sagkyndskab, der gjør sig gjældende her i Salen, hvor den saa kommer fra. Jeg skal paa Omraader, hvor jeg ikke er hjemme, gjøre mig Umage for at danne mig en Anskuelse efter Forhandlingerne. Men hvorledes kan jeg overhovedet danne mig en bestemt Mening? Det kan jeg kun gjøre ad to Veie, enten i Kraft af Forudtæninger — og det haaber jeg Flertallet vil indrømme, at lige overfor de foreliggende Spørgsmaal kræves der ikke saa men grumme mange Forudsætninger, som ikke ere hver Mand's Gie — eller ogsaa i Kraft af den Tillid, jeg har til de enkelte Medlemmer, som jeg maa anse for sagkyndige. Ud over det, tror jeg ikke, at man kan gaa med sine Forbringer. Men hvis man vil erkjende Rigtigheden af min Opfattelse, er det saa ikke ganske eiendommeligt, at man i dette Tilfelde staar saaledes, at al Sagkyndskab staar paa den ene Side og ingen Sagkyndskab paa den anden. Have de Herrer Sagkyndskab, er den i det Mindste ikke repræsenteret her i Thinget, og hvad de have af Sagkyndskab udenfor Thinget, skal jeg ikke inklude mig paa at have nogen Mening om.

Jeg vil endnu kun sige een Ting, og det er lige overfor de flydende Forter. De Herrer gjøre